

DEBAT AL PARLAMENT

Ací, TERRA, vol fer un llibre però complet resum del debat en el Parlament de Catalunya (el primer debat general).

Cada any s'haurà de fer una valoració, i el Consell Executiu haurà de donar raó del seu treball durant aquest any.

El parlament durà tres dies, els dies 25, 26 i 2 de Setembre, amb un total de 25 hores durant els tres dies.

El dia 25 transcourgué amb dues hores i quart, en que el President Pujol va passar llista a les transferències fetes i, altres, en projecte, més o menys llunyans. Es referí al problema de l'aigua a Catalunya i la seva opinió favorable sobre el minitransvasament de l'Ebre, defensant l'augment del preu de l'aigua a domicili. També defensà la necessitat de rellançar el sector de la construcció, criticant com a principals causes: la lentitud dels nous plans urbanístics, i la paralització de llicències municipals. A més es vol fer ràpidament el Consell Assessor del Crèdit, el Pla d'Urgències contra l'atur, arèdits de les Caixes d'Estalvi als Ajuntaments, el fons d'ocupació, ... i rebre els traspassos d'EGB i preescolar; a més llarg termini, es plantejarà la possibilitat d'un préstec o una emissió de deute pública. Va defensar la separació de les institucions catalanes de qualsevol partidisme polític. Un altre tema important fou el de la tv., explicant que, segons el director gerent de RTVE a Barcelona, per causes tècniques no s'havia pogut retransmetre en directe i íntegrament el Ple del Parlament que s'estava desenvolupant. A continuació va dir que no havia acceptat la Generalitat alguns traspassos de competències per ser inferiors al desitjat. Un altre aspecte fou el de la Junta de Seguretat que haurà de regular la policia autònoma catalana, argumentant que s'esperava a veure com es solucionava el tema en el País Basc. Anuncià també que s'esperaven aviat un paquet de nous traspassos en diverses matèries. I per últim denuncià la política de no-collaboració d'algunes Diputacions, no donant les seves competències (de les Diputacions) a la Generalitat, i va comunicar que si les Diputacions no les traspassaven heurien de recórrer als decrets.

canviar Catalunya sino, tant sols, administrar-la, també va tirar en cara la falta de comentaris en el programa sobre el greu problema soci-econòmic, i els pocs plans que té en mans la Generalitat són -segons el representant del PSUC- antipopulars. Va criticar la falta de confiança que té el Consell a l'hora de fer lleis, també es mostrà en desacord en la manera d'anar a Madrid a demanar els traspassos quan s'haurien d'exigir i no suplicar. Com a punt final va acabar descalificant totalment al Govern de la Generalitat basant-se en arguments expressats en preguntes concretes perquè el Consell els hi contestés.

El dia 2 d'Octubre començà amb la intervenció del representant del PSC-PSOE, Joan Reventós. Primer de tot, es referí a la confiança donada per CiU a Adolfo Suárez, calificant-la d'incoherència política, ja que Catalunya va prometre fer una política de centre-esquerra i ara apoya a Suárez. També va dir que CiU donava símptomes clars de partit de dretes: "no fa el què diu". No va estar d'acord amb la vinculació de molts consellers a la gran banca en el Consell Assessor del Crèdit, ni en l'intervencionisme "dictatorial" del Conseller de Governació en els ajuntaments, ni en la no dissolució immediata de les Cambres Agràries. Per últim va negar qualsevol possibilitat de formar part de l'actual Consell Executiu, continuant, en canvi, com a primer partit de l'oposició crítica i constructiva.

A continuació, i per últim aparegué a parlar el portaveu de CiU, Macià Alavedra, el qual ve fer un rebués a les intervencions dels altres grups parlamentaris. Es va referir al PSUC dient que hevien atacat indiscriminadament al Govern de la Generalitat, més que fer una política constructiva de oposició, fagint que ells (CiU) estàn en el Consell perquè el Poble així ho havia desitjat en les eleccions a més de la majoria de la Cambra Parlamentària. Quant al PSC-PSOE, va dir que ells no feien el sectarisme polític en la funció pública de la qual cosa els havia acusat en Reventós. Reafirmà la catalanitat dels PPCC (Països Catalans). Va criticar al Conseller de Treball de que no havia fet qualsevol res.

El dia 26 es va reduir a la intervenció dels diferents grups polítics del parlament, de menor a major representativitat, i els que no poguessin intervenir aquest dia ho farien en 30, per donar la seva opinió del programa presentat pel Consell Executiu de la Generalitat.

El primer en intervenir va ser en Josep Benet representant als dos diputats no adscrits. Els seus principals punts de desacord amb el programa fóren la no referència a l'ateisme que sufria l'unitat de la llengua catalana al País Valencià, la falta de decisió en la política catalanitzadora i també la feblesa vers la Tv. en el canal català. Per últim es reiterà en l'apolitització de la Generalitat.

El següent va ser Francisco Hidalgo del PSA, que va refusar la catalanització forçosa dels andalusos que volen tornar a la seva terra, va mostrar el seu desacord en el treball de mestres fora de la seva regió.

El tercer fou en Francesc Vicens representant a l'ERC, va estar d'acord amb la llei del català, encara que seria millor si fés feta en el Parlament. Va estar a favor d'acabar amb el monopoli de la Tv. per part de RTVE, posant l'exemple de Cardadeu i el seu programa experimental de Tv. local, apojant tant a la Tv. pública o la privada. També es mostrà dur, en dir que el Consell hauria de defensar la unitat lingüística als Països Catalans, tampoc estava d'acord en haver d'esperar per la constitució de la Junta de Seguretat, va demanar la immediata desaparició de les "Càmaras Agràries" i un debat parlamentari sobre el minitransvasament de l'Ebre.

Ja per la tarda del dia 26 prengué la paraula l'Antoni Cañellas per CC-UCD, donant, en gran part tot el seu suport al Consell i al seu programa, encara que demanà algunes precisions, al veure un possible perill d'intervencionisme per part de la Generalitat en l'economia i que no hi haguessin discriminacions en el tema del català.

Per últim aparegué a la tribuna en el dia 26 l'Antoni Gutierrez Diaz en nom del PSU de Catalunya, en una intervenció molt dura vers el Consell. Va començar comentant la falta d'explicació dels pactes establerts amb UCD amb motiu de la noció de confiança, afegí que en Jordi Pujol no volia

Cadascuna d'aquestes intervencions fou repicada per la Conselleria o Diputat que era al·ludit directa o indirectament pels representants dels grups parlamentaris, intentant rebatre el que aquest havia dit.

El President de la Generalitat va pujar a la tribuna d'oradors per fer un resum i intentar fer un síntesi de tot el que s'havia dit en tres dies que durà el debat. Donant el seu punt de vista a totes les intervencions. Va ésser més dur, quant més dur havia sigut el grup parlamentari els quals punts estava rebent. Així doncs, en paraules del President digué al PSC: "... Proposar una alternativa socialista a Catalunya i a nivell de l'Estat és verbalisme polític... avui els socialistes no poden fer oferta de Govern... ", i al PSUC: "Senyor Gutierrez Diaz, per a vostè el teatre i per a mi el govern". Reafirmà la seva voluntat de mantenir la unitat lingüística de Balears, València i el Principat. Als andalusos (PSA) digué que la diferència que ells fan entre andalusos que es volen quedar i els que no, aclarava moltes coses.

Com a cursa final d'aquest debat, els grups parlamentaris varen fer un últim torn de rèpliques a la darrera intervenció d'en Jordi Pujol. Els grups tornaren als seus plantejaments, ja que la majoria no va estar d'acord o satisfeta amb les respostes del President per no haver tractat els punts bàsics que ells creïan imprescindibles o haver-los apuntat deficientment.

Així va transcórrer, molt per sobre, el primer debat parlamentari de política general en el Parlament de Catalunya amb el Consell Executiu de la Generalitat que havia de respondre els punts conflictius i preguntes que la Cambra legislativa l'hi anava plantejant.